

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823201487
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:3823201487.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom A., C. D. XXX/X, zastúpený Mgr. René Nguyenom, advokátom so sídlom v Partizánskom, Moyzesova 471/1, proti žalovaným: 1. C. E., F. E. (manž. G. F. H.), trvale bytom neznámy, 2. I. E., F. E. (manž. G. tkz J. F. K.), trvale bytom neznámy, 3. C. E., F. E. (manž. J. F. I.), trvale bytom neznámy, 4. G. E. F. K., trvale bytom neznámy a 5. L. E. (mal., brat M.), trvale bytom neznámy, všetci žalovaní zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, ako správcom neznámych vlastníkov, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, takto

rozhodol:

- Konanie voči žalovaným v 1. až 4. rade zastavuje.
- Žalobu voči žalovanej v 5. rade zamietá.
- Žalovaným náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou, zo dňa 21.4.2023, žalobca žiadal, aby súd zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaných podielových spoluvlastníkov, uvedených v záhlaví tohto rozhodnutia v 1., 2., 3., 4. a 5. rade, bytom neznámym, všetci zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom v Bratislave, a to k pozemku parcely registra „E“, parc. č. XXXX, druh pozemku trvalý trávnatý porast, vo výmere 7096 m², zapísanej na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec N. A. I., katastrálne územie N. A. I.. Žiadal, aby súd prikázal vyššie uvedenú nehnuteľnosť do jeho výlučného vlastníctva, s tým, že mu súd uloží povinnosť zaplatiť neznámym žalovaným, zastúpeným Slovenským pozemkovým fondom (ďalej len „SPF“), titulom náhrady za spoluvlastnícke podiele sumu celkom vo výške 255 eur, tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v 1. rade (ďalej len „žalovaný 1“) sumu 41 eur, žalovanému v 2. rade (ďalej len „žalovaný 2“) sumu 41 eur, žalovanému v 3. rade (ďalej len „žalovaný 3“) sumu 41 eur, žalovanému v 4. rade (ďalej len „žalovaný 4“) sumu 63,50 eur a žalovanému v 5. rade (ďalej len „žalovaný 5“) sumu 63,50 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet SPF.

2. Súčasne žalobca žiadal, aby mu súd voči žalovaným priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalobu žalobca zdôvodnil tým, že je podielovým spoluvlastníkom vyššie uvedenej nehnuteľnosti. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX, je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti v podiele 12/36, žalovaný 1 v podiele 4/36, žalovaný 2 v podiele 4/36, žalovaný 3 v podiele 4/36, žalovaný 4 v podiele 6/36 a žalovaný 5 v podiele 6/36. Žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zdôvodnil ust. § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“),

s tým, že na základe ustanovenia § 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách, v znení neskorších predpisov: „Pozemkový fond za štát a neznámych vlastníkov koná pred súdom vo veciach nehnuteľností, uvedených v osobitnom predpise, podielov spoločnej nehnuteľnosti, uvedených v osobitnom predpise a pozemkov, ktorých vlastníci nie je známy, a to aj vtedy, ak vlastnícke právo štátu a neznámych vlastníkov je sporné; obdobne postupuje správca vo veciach lesných pozemkov vo vlastníctve štátu a lesných pozemkov, ktorých vlastníci nie je známy“. Na základe ustanovenia § 19 ods. 6 zákona č. 330/1991 Zb.: „Ak pozemok podľa § 16 ods. 1 je spoluvlastníckym podielom, môže sa fond alebo správca dohodnúť na zrušení spoluvlastníctva a vzájomnom vyporiadaní; to neplatí, ak ide o spoločnú nehnuteľnosť“. V súvislosti s pasívnou legitimáciou žalovaných ako neznámych vlastníkov, zastúpených SPF, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSSR“), zo dňa 15.4.2019, sp.zn. 8Cdo/31/2018, v ktorom rozhodnutí súd okrem iného uviedol, že hoci spôsobilosť neznámeho, resp. nezisteného vlastníka byť účastníkom konania je aj pri jeho označení (druhovým pomenovaním) ako: „neznámy (nezistený) právny nástupca ostatného pozemkovoknižného vlastníka menom ..., zastúpený SPF, prinajmenšom diskutabilná, keďže nie je preukázané, či vôbec nejaký právny nástupca pôvodného vlastníka existuje, t.j. či je ňou označená existujúca fyzická osoba, zákonodarca mu priznal právnu subjektivitu, vytvorením osobného subjektu „neznámeho“, resp. „nezisteného vlastníka“, ktorý je vybavený procesnoprávnou subjektivitou a preto sa bolo potrebné prikloniť k potrebe žaloby prejednať vec a meritórne rozhodnúť“. Uviedol tiež, že nebolo možné zo všetkých dostupných listín, uložených v katastri nehnuteľností, presne identifikovať dátum narodenia žalovaných, ako neznámych vlastníkov, rovnako ako súčasne ich posledný známy pobyt. Vysporiadanie spoluvlastníctva, spôsobom uvedeným v žalobe, napĺňa koncepciu pozemkovoprávnej politiky Slovenskej republiky, ktorej cieľom je znižovanie rozdrobenosti vlastníctva k pôde a zamedzenie drobenia už aj tak rozdrobeného spoluvlastníctva k pôde. V súlade s ustanovením § 19 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z., môže sa SPF alebo správca dohodnúť na zrušení spoluvlastníctva a vzájomnom vyporiadaní, nejde však o povinnosť SPF. S ohľadom na odporúčania prijaté SPF, v nadväznosti na zistenia kontroly, vykonanej Najvyšším kontrolným úradom Slovenskej republiky, v roku 2021, súčasné interné predpisy SPF neumožňujú vyporiadanie spoluvlastníctva mimosúdnou cestou a z tohto dôvodu nebol správcovi žalovaných zaslaný návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Keďže úmyslom žalobcu bolo a je nadobudnúť vyššie uvedené nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva, nechal si žalobca vypracovať znalecký posudok pre stanovenie všeobecnej hodnoty vyššie uvedených nehnuteľností, a to znalcom z odboru Poľnohospodárstvo, odvetvie Odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy, rastlinná produkcia/všeobecná aj špeciálna, Ing. Jozefom Kňazem. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že podielové spoluvlastníctvo je možné zrušiť a vyporiadať dohodou všetkých spoluvlastníkov o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva alebo rozhodnutím súdu na návrh niektorého zo spoluvlastníkov. Žalobca nemá záujem zotrvať s neznámymi spoluvlastníkmi v správe SPF v podielovom spoluvlastníctve. Reálna deľba pozemku nie je možná s poukazom na § 23 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z., keďže poľnohospodársky pozemok sa nachádza mimo zastavaného územia obce a rozdelením pozemku by vznikli pozemky, ktorých výmera by bola menšia ako 2000 m². Žalobca je jediným reálnym užívateľom nehnuteľnosti, ktorý má naďalej záujem na jej užívaní, keďže doposiaľ sa stará o nehnuteľnosť, kosí ju, upravuje a zveľaďuje. Okrem toho žalobca je obyvateľom mesta Prievidza a uvedenú nehnuteľnosť pravidelne navštevuje za účelom rekreácie, prípadne za účelom jednoduchých terénnych úprav. Okrem žalobcu neexistujú iní známi vlastníci predmetnej nehnuteľnosti. Keďže je žalobca jediným známym vlastníkom nehnuteľnosti, ktorý vie ako jediný reálne a právne nakladať s predmetnou nehnuteľnosťou, navrhuje žalobca zrušiť podielové spoluvlastníctvo a prikázať nehnuteľnosť do jeho výlučného vlastníctva za súčasného splnenia povinnosti výplaty finančnej náhrady žalovaným, spravovaným SPF v hodnote 255 eur, ktorá vyplýva zo všeobecnej hodnoty predmetného pozemku na základe znaleckého posudku č. 8/2023.

4. Žalovaní, prostredníctvom SPF, k žalobe uviedli, že v súvislosti s reálnou deľbou spornej parcely, táto nie je možná vzhľadom na výšku podielu žalobcu a žalovaných, kedy by reálnym rozdelením žalobcovi vznikol pozemok o výmere 2365,30 m², t.j. pozemok menší ako 3000 m², čo by bolo v rozpore so zákazom drobenia pozemkov podľa § 23 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom. Je potrebné skúmať, či v danom prípade neexistujú výnimky zo zákazu drobenia pozemkov podľa § 22 a § 23 vyššie uvedeného zákona. Z tohto dôvodu dali návrh na doplnenie dokazovania, vyžiadanim si stanoviska O. N. A. I., či pozemok parcela „E“-KN č. XXXX nespĺňa výnimky podľa § 22 a § 23 vyššie citovaného zákona, najmä, či by

otec povolila výstavbu rekreačnej chaty na spornej parcely, najmä s poukazom na skutočnosť, že na susednej parcele sa rekreačné chaty už nachádzajú, alebo či nejde o územie určené na záhradkárske a rekreačné účely. Po osvedčení skutočností, že reálna deľba spornej parcely nie je možná, súhlasia so žalobcom navrhovaným spôsobom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, t.j. prikázaním spoluvlastníckych podielov žalovaných 1-5 žalobcovi (spolu v podiele žalovaných vo výmere 4730 m²) do vlastníctva žalobcu, za primeranú náhradu. V zmysle ustálenej judikatúry, pri určovaní primeranej náhrady je potrebné vychádzať z trhovej hodnoty sporných nehnuteľností a teda SPF sa môže stotožniť len s takým spôsobom určenia primeranej náhrady, ktorý bude zohľadňovať skutočnú – trhovú cenu nehnuteľnosti v čase vyhlásenia rozsudku. Základom pre stanovenie primeranej náhrady za nehnuteľnosť je jej všeobecná cena obvyklá v danom mieste v dobe rozhodovania, s tým, že túto náhradu súd určí zodpovedajúcim podielom z ceny celej veci, nie cenou, za ktorú by bolo možné predať spoluvlastnícky podiel. Žalobca predložil do konania znalecký posudok č. 08/2023, zo dňa 31.3.2023, vypracovaný P. Q., v zmysle ktorého cena parcely EKN č. 1705 je vo výške 0,0537 eur za m². V tomto posudku však úplne absentuje informácia, či bola znalcom urobená ohliadka na mieste samom (fotky v znaleckom posudku absentujú) a z akého dôvodu nebola pri vypracovávaní znaleckého posudku použitá porovnávací metóda (za akú cenu sa bežne predávajú obdobné pozemky). Z náhľadu na ortofotomapu, ktorú prikladajú v prílohe, vyplýva, že predmetná parcela sa nachádza v extraviláne, avšak i napriek tomu na susednej parcele EKN č. XXXX/X, v k.ú. N. A. I. (ktorá je taktiež v extraviláne), sa nachádzajú rekreačné chaty. V zmysle vyššie uvedeného je nutné pozemok parcela EKN č. XXXX považovať za rekreačný pozemok. Pretože pri určovaní výšky primeranej náhrady je potrebné vychádzať z trhovej ceny, preverili situáciu na realitnom trhu na R., pričom našli obdobný rekreačný pozemok v obci N. A. I., ktorý sa tiež nachádza v extraviláne za cenu 16,13 eur za m² – rekreačný pozemok, plocha pozemku 1550 m², ID inzerátu: 4784318. V zmysle vyššie predložených dôkazov za primeranú náhradu za ustupujúce spoluvlastnícke podiele žalovaných 1-5 považujú cenu určenú ako priemer vyššie uvedených dôkazov a to cenu určenú ponukou obdobného pozemku na realitnom trhu a cenu dohodnutú v dohode o zrušení a vyporiadaní, t.j. cenu vo výške 13 eur za m².

5. Žalobca sa na pojednávanie neustanovil, jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca. S poukazom na ustanovenie § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pojednával súd vo veci v neprítomnosti žalobcu.

6. Dokazovaním, vykonaným na pojednávaní, vypočítím strán sporu a oboznámením obsahu spisu, osobitne žaloba č.l. 1, Znalecký posudok č. 08/2023 č.l. 4-8, výpis z LV č. XXXX č.l. 9 a 13, vyjadrenie Okresného úradu Prievidza, katastrálny odbor č.l. 52, Kúpnopredajná zmluva č.d. 1118/27 č.l. 58, listina č.d. 3072/24 č.l. 61, správa Štátneho archívu Trenčín č.l. 65, oznámenie Obce N. A. I. č.l. 66, podania žalobcu č.l. 78-80 a obsah spisu tunajšieho súdu, sp.zn. 5C/6/2021, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

7. V žalobe žalobca označil žalovaných 1 až 5 ich menom a priezviskom, rodným priezviskom, s dodatkom trvale bytom neznámym, s tým, že všetci sú zastúpení (zo zákona) SPF ako správcom neznámych vlastníkov. U žalovaného 1 je v zátvorke uvedené „manž. G. F. H.“, u žalovaného 2 „manž. G. tkz J. F. K.“, u žalovaného 3 „manž. J. F. I.“ a u žalovanej 5 „mal., brat M.“.

8. Z výpisu z LV č. XXXX, pre k.ú. N. A. I. (č.l. 9), mal súd zistené, že podielovými spoluvlastníkmi tam uvedeného pozemku parcela č. XXXX, o výmere 7096 m², druh pozemku trvalý trávnatý porast, je žalobca v podiele 12/36 k celku, žalovaný 1 v podiele 4/36 k celku (pri ktorom sú uvedené okrem mena v zátvorke „manž. G., F. H.“ a titul nadobudnutia nehnuteľnosti č.d. XXXX z 26.9.1930, dedením, č.d. XXXX z 10.10.1889, skut. držby, č.d. XXXX z 12.11.1900, č.d. XXXX z 2.11.1912, kúpa, č.d. XXX z 18.2.1907 a č.d. XXXX z 6.5.1909 /PKV 6-333 pod B1/ a č.d. XXXX z 5.3.1927 /PKV 6-333 pod B10/), žalovaný 2 v podiele 4/36 k celku (pri ktorom sú uvedené okrem mena v zátvorke „manž. G. tkz J. F. K.“ a titul nadobudnutia nehnuteľnosti č.d. XXXX z 26.9.1930, dedením, č.d. XXXX z 10.10.1889, skut. držby, č.d. XXXX z 12.11.1900, č.d. XXXX z 2.11.1912, kúpa, č.d. XXX z 18.2.1907 a č.d. XXXX z 6.5.1909 /PKV 6-333 pod B2/ a č.d. XXXX z 5.3.1927 /PKV 6-333 pod B12/), žalovaný 3 v podiele 4/36 k celku (pri ktorom sú uvedené okrem mena v zátvorke „manž. J. F. I.“ a titul nadobudnutia nehnuteľnosti č.d. XXXX z 26.9.1930, opravenie, č.d. XXXX z 12.1.1900, skut. držby, č.d. XXXX z 12.11.1900, č.d. XXXX z 2.11.1912, kúpa, č.d. XXX z 18.2.1907, č.d. XXXX z 6.5.1909 /PKV 6-333 pod B3/, č.d. XXXX z 26.9.1930, kúpa, č.d. XXXX z 5.3.1927 /PKV 6-333 pod B11/), žalovaná 4 v podiele 6/36 k celku (pri ktorej sú uvedené okrem mena v zátvorke „r. K.“ a titul nadobudnutia č.d. XXXX z 26.9.1930, darom, č.d.

XXXX z 16.9.1924, /PKV 6-333 pod B6/) a žalovaná 5 v podiele 6/36 k celku (pri ktorej sú uvedené okrem mena v zátvorke „mal., brat M.“ a titul nadobudnutia nehnuteľnosti č.d. XXXX z 26.9.1930, dedením, č.d. XXXX z 3.2.1926, /PKV 6-333 pod B9/).

9. Zo znaleckého posudku č. 08/2023, zo dňa 31.3.2023, vypracovaným Ing. Jozefom Kňazem, znalcom z odboru Poľnohospodárstvo, odvetvie Odhad poľnohospodárskej pôdy a rastlinná produkcia, ktorý si dal vypracovať žalobca a ktorý bol prílohou k podanej žalobe, mal súd zistenú všeobecnú hodnotu predmetnej nehnuteľnosti vo výške 380 eur (po zaokrúhlení).

10. Zisťujúc procesnú spôsobilosť žalovaných 1 až 5 v konaní, súd oslovil Okresný úrad Prievidza, katastrálny odbor, so sídlom v Prievidzi, obec N. A. I., vykonal lustráciu v registri obyvateľov a takisto oslovil Ministerstvo vnútra - Štátny archív v Trenčíne - archív Bojnice.

11. Z odpovede na lustráciu v registri obyvateľov neboli zistené žiadne údaje o žalovaných 1 až 5.

12. Zo správy Obce N. A. I., zo dňa 16.6.2023, mal súd zistené, že údaje o žalovaných 1 až 5 sa v evidencii obce a taktiež v archívnej evidencii založenej na obecnom úrade, nenachádzajú.

13. Podaním, zo dňa 9.6.2023, Obec N. A. I., súdu oznámila, že predmetná parcela, zapísaná na LV č. XXXX, v k.ú. N. A. I., sa nachádza v extraviláne Obce N. A. I. a nie je zahrnutá v územnom pláne Obce N. A. I.. Uvedená parcela sa nachádza v oblasti D., ktorá sa historicky využíva na rekreačné účely.

14. Na žiadosť súdu Okresný úrad Prievidza, katastrálny odbor, doručil súdu okrem iného Listinu č.d. XXXX/XX, označenú ako Kúpnopredajná zmluva, zo dňa 23.6.1927, z ktorej listiny mal súd preukázané, že žalovaní 1, 2 a 3, ktorí boli účastníci predmetnej zmluvy, boli v tom čase už ženatí. Z ďalšej Listiny č.d. XXXX/XX, z roku 1924, mal súd zase preukázané, že v čase uzavretia predmetnej Darovacej zmluvy, ktorej účastníčkou bola žalovaná 4, bola táto už v tom čase vydatá.

15. V Štátnom archíve Trenčín, archív Bojnice, sa ďalšie relevantné listiny pre bližšiu identifikáciu žalovaných 1 až 5 nenachádzali (č.l. 65).

16. Pokiaľ ide o žalovanú 5, žiadne bližšie údaje o menovanej sa súdu zistiť z vykonaného šetrenia nepodarilo.

17. Žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v priebehu konania, vedomý si toho, že je reálny predpoklad, že žalovaní 1 až 5 už nežijú, podaním zo dňa 4.7.2023, doručeným súdu dňa 6.7.2023, navrhol v súlade s ustanovením § 79 ods. 1 CSP, vstup ďalších subjektov na strane žalovaného do konania ako žalovaní v 6., 7., 8., 9. a 10. rade, označených v tomto podaní (č.l. 78) ako neznámy právny nástupca ostatného pozemkovoknižného vlastníka menom jednotlivých žalovaných v 1. až 5. rade, pričom navrhoval, aby súd zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a týchto neznámych právnych nástupcov ostatných pozemkovoknižných vlastníkov, prikázal nehnuteľnosť do vlastníctva žalobcu, s tým, že žalobcovi sa uloží povinnosť zaplatiť neznámym právnym nástupcom ostatných pozemkovoknižných vlastníkov, zastúpených SPF, titulom náhrady za ich spoluvlastnícky podiel, zo sumy spolu vo výške 255 eur, sumu pripadajúcu na jeho spoluvlastnícky podiel.

18. Na pojednávaní súd uznesením nepripustil vstup vyššie uvedených subjektov do konania na strane žalovaných.

19. Ďalším podaním, zo dňa 13.7.2023, právny zástupca žalobcu formálne upravil označenie pôvodne žalovaných 1 až 5 v žalobe (č.l. 80).

20. V priebehu konania žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, trval na podanej žalobe v celom rozsahu. Žiadal, aby súd prikázal celú nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva žalobcu a vychádzal pri určení primeranej náhrady za spoluvlastnícke podiele z ním predloženého znaleckého posudku. V tejto súvislosti poukazyval na podobný prípad, vedený na tunajšom súde, pod sp.zn. 5C/6/2021, pričom išlo o pozemok nachádzajúci sa vo vzdialenosti 500-100 metrov vzdušnou čiarou od vyporiadavaného pozemku. Trhová cena nehnuteľností je vždy otázkou dohody zmluvných strán, pričom v rovnakej lokalite je možné, aby sa pozemky predávali aj za diametrálne odlišné ceny, pričom

na to, aby súd určil, čo je primeraná odplata za spoluvlastnícky podiel, musí primárne vychádzať z ceny určenej znaleckým posudkom. Dôkazy predkladané žalovaným na podporu jeho tvrdení, a to Dohoda o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva (č.l. 46) alebo výťah ponuky z realitného portálu (č.l. 45), nepostačujú na preukázanie jeho tvrdenia ohľadne primeranej náhrady za spoluvlastnícky podiel. V zmysle územného plánu Obce N. A. I. a vyjadrenia obce, zo dňa 1.6.2023, nesúhlasia s tvrdením, že pozemok parcela EKN č. XXXX C. rekreačným pozemkom, resp. je ho možno považovať za rekreačný pozemok, pretože jeho využitie je v zmysle označenia na parc. reg. C parcela č. XXXX/X uvedené ako pozemok lúky a pasienky, trvalo porastený trávami alebo pozemok dočasne nevyužívaný pre trvalý trávnatý porast. Pokiaľ ide o žalovanými predložený inzerát, ceny v predmetných inzerátoch sa v mnohých prípadoch nestretávajú s realitou, sú prednostne nadnesené, aby realitné kancelárie dokázali pre svojich klientov z ceny následne zrážať a reálna cena predaja pozemku sa v 90% prípadoch líši od tej, ktorá je prezentovaná na internetových portáloch. Pokiaľ ide o možnosti reálneho rozdelenia pozemku, v súčasnej dobe takýto spôsob vyporiadania neprichádza do úvahy, pretože žalovaní a ani žalobca nedisponujú stanoviskom, resp. súhlasom podľa § 22 a § 23, resp. § 24 ods. 3 písm. a/ až d/ zákona č. 180/1995 Z.z.. K pasívnej vecnej legitímácii v konaní uviedol, že v obdobnej veci, riešenej na tunajšom súde, pod sp.zn. 5C/6/2021, nemal súd pochybnosti o pasívnej legitímácii žalovaného a takisto, že ide o neznámeho vlastníka zastúpeného SPF, pričom žalovaný v tejto veci bol označený obdobne ako žalovaní v tejto právnej veci, pričom titul nadobudnutia nehnuteľností žalovaného vo veci sp.zn. 5C/6/2021 je z 24.6.2021, a teda existovala v tomto prípade pravdepodobnosť, že ide o nežijúcu osobu. Súd ani v iných obdobných prípadoch, vedených na tunajšom súde (viaceré z nich žalobca v priebehu konania aj uviedol), nemal pochybnosti o tom, či svedčí pasívna legitímácia neznámym spoluvlastníkom, zastúpeným SPF, aj keď existovalo dôvodné podozrenie, že ide o nežijúce osoby (avšak nepreukázané). Všetky vyššie uvedené rozsudky riešili obdobnú otázku ohľadne uplatňovania procesných predpisov a preto poukazuje na princíp predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, obsiahnutých v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. III. ÚS 275/2018, z 25.6.2019. Uviedol tiež, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a pasívnu legitímáciu žalovaných, zastúpených SPF, poukazuje aj na judikát NSSR, sp.zn. 8Cdo/31/2018, zo dňa 15.4.2019, v ktorom je uvedené: „preto mal súd prvej inštancie pri zistení tejto neodstrániteľnej prekážky konanie voči osobám, ktorých sa pripustenie týkalo, správne zastaviť (a nie návrh zamietnuť)“. Avšak takto mohol postupovať až potom (vzhľadom k tomu, že si pred rozhodnutím obstaral dedičské rozhodnutia po, z ktorých okruh dedičov po nich vyplýval), čo by žalobcovi najskôr poskytol možnosť, aby okruh týchto účastníkov v súlade s týmito dedičskými rozhodnutiami doplnil, resp. aby ich najskôr vyzval na odstránenie väd podania tak, aby tieto osoby žalobca označil ich druhovým pomenovaním ako „neznámy (nezistený) právny nástupca ostatného pozemnoknižného vlastníka menom ... zast. SPF“. Teda, ak by mal súd pochybnosti ohľadne pasívnej legitímácie účastníkov konania, mal by v prvom rade žalobcu vyzvať postupom podľa § 128 alebo § 129 CSP na odstránenie väd podania tak, aby tieto osoby žalobca označil ich druhovým pomenovaním ako „neznámy (nezistený) právny nástupca ostatného pozemnoknižného vlastníka menom ... zast. SPF“. Pokiaľ by súd nepostupoval vyššie uvedeným spôsobom a žalobu by zamietol alebo zastavil iba z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie strán sporu, svojím rozhodnutím by znemožnil žalobcovi realizovať jemu patriace procesné práva, čím by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

21. Podaním, zo dňa 26.6.2023, zástupca žalovaných okrem iného uviedol, že z vyjadrenia O. N. A. I. vyplýva, že pozemok parcela EKN č. XXXX sa nachádza v extraviláne, ktorý ÚPI obce Lehota pod Vtáčnikom nie je riešený, avšak predmetný pozemok sa historicky využíva na rekreačné účely. I z náhľadu na ortofotomapu, ktorú do spisu predložili (č.l. 40), je zrejmé, že na susednom pozemku, parc. č. EKN č. XXXX/X, sa rekreačné chaty už nachádzajú. Odo dňa 1.9.2022 došlo k účinnosti zákona č. 180/1995 Z.z., ktorým došlo k zmene § 23 ods. 1 predmetného zákona, ktorým sa zvýšila výmera pozemku z 2000 m² na 3000 m², ktorý musí vzniknúť reálnym rozdelením poľnohospodárskej pôdy v extraviláne. Vzhľadom na skutočnosť, že podiel žalobcu 12/36 má výmeru 2365,30 m², chýba len 634,70 m² do 3000 m², kedy by reálna deľba bola v súlade s § 23 ods. 1 citovaného zákona. Navrhujú preto, aby podiele žalovaných 1 až 5 (pomerne podľa veľkosti ich podielov) spolu o výmere 634,70 m², boli prikázané žalobcovi za primeranú náhradu, ktorý by sa stal výlučným vlastníkom pozemku o výmere 3000 m². Žalovaní 1 až 5 by sa naproti tomu stali spoluvlastníkmi pozemku o výmere 4096 m². Došlo by teda k reálnemu rozdeleniu predmetnej parcele a súčasne k prikázaniu časti podielov žalovaných žalobcovi za primeranú náhradu, pričom sa nestotožňujú s tvrdením žalobcu, že primeranou náhradou v tomto prípade je náhrada tak, ako ju určil v znaleckom posudku znalec Ing. Kňaze, ktorý nie je ani znalcom z odboru stavebníctvo. Majú za to, že primeraná náhrada za ustupujúce spoluvlastnícke podiely

žalovaných 1 až 5 (vo výmere určenej geometrickým plánom) predstavuje priemer ceny predloženého inzerátu a ceny určenej v Dohode o vypořádání, t.j. vo výške 13 eur za m². Vzhľadom na obsahovú stránku (kvalitu) znaleckého posudku, nie je možné cenu určenú týmto posudkom zobrať do úvahy ani ako jeden z dôkazov pri určení primeranej náhrady.

22. Kým žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, na žalobnom návrhu trval v priebehu celého konania, splnomocnená zástupkyňa žalovaných poukázala na to, že SPF v konaní by nemal zastupovať žalovaných 1 až 5, z dôvodu, že na príslušnom LV je pri žalovaných uvedený ako titul nadobudnutia vlastníctva Listina č.d. XXXX z 26.9.1930. Žalovaní by už v súčasnosti mali teda viac ako 100 rokov a vzhľadom na obvyklý čas dožitia obyvateľov na území Slovenskej republiky, je nepochybné, že tieto osoby sú už mŕtve, teda bez procesnej subjektivity, a teda konanie voči žalovaným je potrebné zastaviť, pretože ide o neodstrániteľnú vadu konania, ktorá tu už bola v deň podania žaloby a ktorej následkom je obligatórne zastavenie konania, pretože žalovaní 1 až 5 nemajú spôsobilosť byť stranou sporu. Z verejne dostupného výpisu LV sú tieto skutočnosti verejne známe a preto žalobca mal priestor i možnosť vyvinúť snahu na identifikáciu týchto osôb, resp. na preukázanie skutočností, či SPF je zástupcom týchto osôb, takúto aktivitu však nevyvinul. K meritu veci považujú za potrebné uviesť, že pokiaľ ide o určenie primeranej náhrady, poukazujú na dôkazy predložené žalobcom na pojednávaní, žalobca mal dostatok časového priestoru už pred pojednávaním tieto listiny predložiť, a preto, poukazujúc na koncentračnú zásadu, žiadajú, aby súd tieto písomnosti nebral do úvahy. Samotný znalecký posudok, ktorý určil sumu 0,05 eur za m², považujú za absurdný, pričom v prípade, ak by žalovaní 1 až 5 mali procesnú subjektivitu, nebránili by sa tomu, aby súd zrušil podielové spoluvlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti, s tým, aby časť pozemku vo výmere 634,70 m² prikázal žalobcovi za primeranú náhradu, ktorý by sa tak stal výlučným vlastníkom o výmere 3000 m², avšak za primeranú náhradu vo výške 13 eur za m².

23. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

24. Podľa § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

25. Podľa § 161 ods. 1, 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

26. Zákon priznáva spôsobilosť byť stranou sporu (účastníkom konania) v zásade každému, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, a výnimočne v osobitných prípadoch aj tomu, kto by inak spôsobilosť nemal. Spôsobilosť byť stranou sporu zodpovedá spôsobilosti mať práva a povinnosti v zmysle ust. § 7 ods. 1, 2 OZ. Fyzické osoby nadobúdajú spôsobilosť mať práva a povinnosti v zásade narodením, ich spôsobilosť mať práva a povinnosti zaniká smrťou.

27. V procesnom zmysle predstavuje procesná subjektivita tzv. procesnú podmienku. Procesnou podmienkou rozumieme určitú procesnú danosť, ktorá musí existovať, aby súd mohol vo veci konať a rozhodnúť. Súd je povinný skúmať procesné podmienky v ktoromkoľvek štádiu konania. Ak súd zistí nedostatok procesnej podmienky, postupuje v konaní v závislosti od toho, či ide o odstrániteľný, alebo neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

28. Ak určitá „osoba“ už v čase podania žaloby nemá spôsobilosť byť stranou sporu, tento nedostatok nie je možné dodatočne odstrániť (po podaní žaloby), pretože nedošlo k účinnému podaniu žaloby, a to bez zreteľa na to, na akej strane takýto subjekt vystupuje. Pokiaľ v čase podania žaloby ten, kto je označený za stranu sporu nežil, nie sú s podaním žaloby spojené hmotnoprávne účinky podania žaloby. Ide o neodstrániteľnú vadu konania, ktorej následkom je obligatórne zastavenie konania.

29. Súd prednostne riešil otázku procesnej subjektivity tzv. neznámych vlastníkov v tomto konaní (o zrušenie a vypořádanie podielového spoluvlastníctva), v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ako mu to ukladá čl. 2 CSP.

30. Ako záväznú pre odpoveď na predmetnú otázku poukazuje súd na rozhodnutie NSSR, z 24. februára 2016, sp.zn. 6 Cdo/11/2016. Podľa tohto rozhodnutia cit. „V záujme spriechodnenia procesu

usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom a i obnovenia dostatočne hodnoverného spôsobu evidencie práv k nehnuteľnostiam, ktorý sa v tuzemských podmienkach vytratil prakticky v súvislosti s opustením intabulačného princípu a stratou niekdajšieho významu inštitútu pozemkovej knihy, bol o. i. ustanovený zákonný mechanizmus nakladania SPF: 1. s pozemkami, ktorých vlastník je známy, ale ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe (podľa čl. I § 8 ods. 1 písm. c/ zákona č. 180/1995 Z.z.) a 2. pozemkami, ktorých vlastník nie je známy (podľa písmena d/ rovnakého ustanovenia). Pre obe takéto kategórie pozemkov zákon zaviedol i legislatívnu skratku „pozemky s nezisteným vlastníkom“ (tu por. i čl. I § 13 a § 16 ods. 1 písm. b/ cit. zákona); pričom pri takýchto vlastníkoch (resp. pozemkoch), ako aj pri pozemkoch, ktorých vlastníctvo nie je evidované podľa predpisov o katastri nehnuteľností v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií alebo ak sa nepreukáže inak (čl. I § 16 ods. 1 písm. c/ cit. zákona), zákon priznáva na to určenej právnickej osobe (ktorou je práve SPF) oprávnenie na zastupovanie vlastníkov v konaniach pred súdmi a inými orgánmi verejnej správy (čl. I § 16 ods. 2 cit. zákona). Priblížená právna konštrukcia podľa názoru dovolacieho súdu spôsobuje udržateľnosť označenia SPF za zástupcu presne označeného (a i v žalobe či v inom podaní určenom súdu prinajmenšom menom a priezviskom identifikovaného) evidovaného vlastníka len u vlastníkov pozemkov, spadajúcich do rámca definície z ustanovenia čl. I § 8 ods. 1 písm. c/ cit. zákona, teda len u tých, o ktorých je nepochybné, že existujú (čo u fyzických osôb znamená, že ešte žijú a u právnických osôb, že vznikli a dosiaľ nezanikli) a znakom ich neznámosti je neznámost ich adresy alebo sídla (prinášajúca problém komunikácie s takýmito vlastníkmi a aj ich bezproblémového zapojenia do súdnych či iných konaní, týkajúcich sa ich nehnuteľného majetku). Takéto označenie ale naopak nemôže prichádzať do úvahy u tých vlastníkov, ktorí nie sú známi vôbec, spravidla preto, že pôvodný vlastník už neexistuje a nie je zrejmé, kto je jeho právnym nástupcom. Každý pokus tvrdiť opak by bol pripustením možnosti vykonania súdneho konania a vydania v ňom i vecného rozhodnutia o predmete sporu aj za cenu neexistencie jednej z podmienok konania, či presnejšie, pri zažatí konania neodstrániteľnou prekážkou, brániacou jeho ďalšiemu pokračovaniu a takto tiež popretím jedného zo základov, na ktorých stojí civilný proces. Je totiž všeobecne známou skutočnosťou bez potreby dokazovania alebo tiež tzv. notorieta (tu por. i § 121 O. s. p. dnes § 186 C.s.p.- pozn. súdu), že mŕtva fyzická osoba ani už zaniknutá osoba právnická nemajú spôsobilosť mať práva a povinnosti, s nedostatkom takejto spôsobilosti ide takpovediac ruka v ruke i nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania a ak takáto skutočnosť je tu už v čase začatia konania (na rozdiel od úmrtia fyzickej osoby či zániku osoby právnickej až v jeho priebehu, za určitých okolností reparačných postupmi podľa § 107 O. s. p.), vadu spočívajúcu v snahe o zapojenie takéhoto „subjektu“ do súdneho konania nejde napraviť žiadnym spôsobom, ale pri postavení súdu pred takúto procesnú situáciu musí dôjsť (bez ďalšieho) v časti dotknutej takouto vadou k zastaveniu konania (podľa § 19 a § 104 ods. 1 vety prvej O. s. p. - dnes § 61 a § 161 C.s.p.). Riešením, ako tento problém preklenúť, sa javí len druhové pomenovanie označenia účastníka majúceho byť zastúpeného SPF v takomto prípade, napr. spôsobom „Neznámy (resp. nezistený) vlastník nehnuteľností ..., zast. SPF ...“ alebo „Neznámy (nezistený) právny nástupca ostatného pozemkovoknižného vlastníka menom ..., zast. Slovenským pozemkovým fondom, ...“.

31. Z vyššie uvedeného rozhodnutia NSSR vyplýva, že NSSR rozoznáva dva druhy neznámych/ nezistených vlastníkov, pričom pri neznámych/nezistených vlastníkoch, pri ktorých je zrejmé, že by už nemali žiť, je nutné žalovať „neznámych nezistených právnych nástupcov po nezistených vlastníkoch menom....“ zastúpených SPF.

32. Z vyššie uvedeného rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že predpokladom pre to, aby bolo možné v sporovom konaní vec prejednať s nezisteným vlastníkom, zastúpeným SPF, je jeho existencia, čo u fyzickej osoby znamená, že ešte žije. K tejto otázke NSSR vo veci sp. zn. 6 Cdo/11/2016 jednoznačne uzavrel, že neodstrániteľnú prekážku zakladá už skutočnosť, že „s prihliadnutím k bežnej i najdlhšej známej dĺžke života sa to (že strana žije - pozn. súdu) nejaví pravdepodobným, resp. javí omnoho menej pravdepodobným, než možnosť opačná“ (v tomto konkrétnom prípade NSSR vzhliadol na strane subjektu prekážku konania preto, že nepovažoval za pravdepodobné, aby ešte žil vo veku 122 rokov).

33. Súd v súlade s článkom 2 CSP osobitne prednostne skúmal, či žalovaní 1 až 5 mali v čase podania žaloby na súd procesnú subjektivitu. V konaní bolo preukázané, že žalovaní 1 až 4 sú v evidencii nehnuteľností, na predmetnom LV, identifikovaní len svojím menom, a niektorí z nich aj tým, že sú ženatí, vydatá a zo zápisu u žalovanej 5 vyplýva, že nadobudla podiel na predmetnej nehnuteľnosti ako maloletá a mala v tom čase súrodenca menom M.. Na predmetnom LV (č. XXXX) je ako správca pozemku vo vlastníctve žalovaných 1 až 5 uvedený SPF, ktorý aj v tomto konaní podľa žalobcu má

zastupovať všetkých žalovaných. Je zrejmé, že pred podaním žaloby na súd, žalobca vychádzal len z údajov o žalovaných uvedených v predmetnom LV, ktorý aj súdu predložil, pričom nevzal do úvahy ani všetky tam uvedené údaje, navyše vôbec nezisťoval právnych nástupcov po žalovaných, pričom pri riadnom oboznámení sa s obsahom predmetného LV mohol a mal nadobudnúť vedomosť o tom, že nie všetci žalovaní sú nažive, resp. že majú právnu subjektivitu. U žalovaných 1 a 2 je na LV č. XXXX ako titul nadobudnutia nehnuteľnosti (podielu) uvedená aj listina z roku 1889. Už len z tohto údaja je preukázané, že žalovaní 1 a 2 v čase podania žaloby na súd nežili, pretože by mali 133 rokov. U žalovaného 3 je na LV č. XXXX ako titul nadobudnutia nehnuteľnosti (podielu k nej) uvedená aj listina z roku 1900. Žalovaný 3 by teda ku dňu podania žaloby, keby žil, mal vek 122 rokov a je teda u neho takisto vylúčené, že v čase podania žaloby mohol ešte žiť. V tejto súvislosti súd poukazuje takisto na to, že z listiny založenej na č.l. 58, z roku 1927, vyplýva, že žalovaní 1, 2 a 3 v tom roku už boli ženatí, a teda aj z tejto listiny je jednoznačne preukázané, že žalovaní 1, 2 a 3 v čase podania žaloby na súd už žiť nemohli (vychádzajúc len z tejto listiny by každý z nich ku dňu podania žaloby na súd musel mať aspoň 114 rokov /96 + 18/). U žalovanej 4 je na LV č. XXXX ako titul nadobudnutia podielového spoluvlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti uvedená listina z roku 1924 a teda ku dňu podania žaloby na súd by žalovaná 4 musela mať aspoň 98 rokov. Avšak z listiny doručenej súdu katastrom (č.l. 61) mal súd preukázané, že v roku 1924 bola žalovaná 4 už vydatá a teda ku dňu podania žaloby na súd musela mať už aspoň 116 rokov (98+18), a teda je vylúčené aj to, aby žalovaná 4 ku dňu podania žaloby žila, resp. mala právnu subjektivitu, aj keď je na predmetnom LV uvedená ako maloletá.

34. Žalobca v žalobnom návrhu označil žalovaných 1 až 4 ich menom, priezviskom, rodným priezviskom a dodatkom, že sú trvale bytom neznámym, inak povedané, označil ich ako osoby žijúce. Jednoznačne zažaloval konkrétne fyzické osoby v zastúpení SPF. Z vyššie uvedených zistení (viď bod 34 odôvodnenia tohto rozhodnutia) možno konštatovať, že s pravdepodobnosťou, hraničiacou s istotou, žalovaní 1 až 4 vzhľadom na vek, ktorý by museli mať v čase podania žaloby na súd, už ku dňu podania žaloby na súd žiť nemohli, pričom ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, z dôvodov ktorých súd konanie voči nim, v súlade s ust. § 161 ods. 2 CSP, zastavil.

35. U žalovanej 5 je na LV č. XXXX ako titul nadobudnutia podielového spoluvlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti uvedená listina z roku 1926, a teda ku dňu podania žaloby by žalovaná 5 musela mať najmenej 97 rokov. Bližšie údaje o žalovanej 5 sa súdu v priebehu konania, a to ani z listinných dôkazov, tvoriacich obsah spisu, zistiť nepodarilo. Keďže na LV je pri titule nadobudnutia vlastníckeho práva žalovanej 5 k predmetnej nehnuteľnosti uvedený údaj o jej maloletosti, nemožno úplne vylúčiť, že by žalovaná 5 v čase podania žaloby na súd nežila, a teda, že nemala v tom čase právnu subjektivitu. Preto súd, aj keď sa v priebehu konania žalovanú 5 nepodarilo zidentifikovať, so žalovanou 5 v ďalšom priebehu konania, v zastúpení SPF, konal (obdobná situácia bola aj v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/6/2021, na ktoré konanie poukazoval žalobca a ktorý spis žiadal pripojiť, v tomto konaní však v prípade jedinej žalovanej nebolo preukázané, že by v čase podania žaloby ešte žiť nemohla a preto súd vec prejednal a vo veci aj meritórne rozhodol).

36. Treba na tomto mieste opätovne uviesť, že označenie SPF za zástupcu aspoň menom a priezviskom identifikovaného vlastníka prichádza do úvahy len u vlastníkov pozemkov, spadajúcich do rámca definície z ust. čl. I § 8 ods. 1 písm. c/ zákona č. 180/1995 Z.z. v znení noviel, teda len u tých, o ktorých je nepochybné, že existujú, čo u fyzických osôb znamená, že ešte žijú a vykazujú znak ich neznámosti (neznámost' adresy ich bydliska), čím vlastne dochádza k naplneniu zmyslu a účelu inštitútu neznámeho vlastníka a jeho zastupovanie na to určeným zákonným subjektom (SPF), ktorým sa sledovalo odstránenie problému komunikácie s takýmito vlastníkmi a ich bezproblémového zapojenia do súdnych, či iných konaní, týkajúcich sa ich nehnuteľného majetku (viď uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 27Co/162/2018-942, zo dňa 29.11.2018).

37. Podľa § 142 ods. 1 OZ, ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

38. V civilnom sporovom konaní o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva musia byť účastníkmi konania všetci spoluvlastníci (napr. R 16/1967). Návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nemôže byť prejednaný len s niektorými zo spoluvlastníkov. Rozhodnutie súdu vydané len voči niektorým zo spoluvlastníkov by nemohlo byť účinné voči tým, ktorí neboli účastníkmi tohto konania.

39. V konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva musí súd bezpečne zistiť okruh podielových spoluvlastníkov a rozsah ich podielov. Preto v takomto konaní musí byť predbežne vyriešená otázka, ktoré osoby sú spoluvlastníkmi nehnuteľností. Zrušiť a vyporiadať spoluvlastníctvo možno totiž len vtedy, ak sa konania zúčastňujú všetci spoluvlastníci, pretože práve o ich právnom vzťahu má byť rozhodnuté. Pri určení okruhu spoluvlastníkov nie je pritom rozhodný zápis spoluvlastníkov v katastri nehnuteľností, pretože ten (ako je tomu i v tomto konkrétnom prípade), nemusí byť v súlade so skutočnosťou.

40. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že žalobca neuviedol v žalobe všetkých podielových spoluvlastníkov predmetnej nehnuteľnosti, keďže v priebehu konania bolo nespochybniteľne zistené, že žalovaní 1 až 4 nežijú, skutočnosť ktorá bola zistiteľná už z predmetného LV, ktorý spolu so žalobou predložil súdu žalobca, pričom ich právnych nástupcov v žalobe neuviedol, z dôvodu ktorého súd v prevyšujúcej časti (vo vzťahu k žalovanej 5) žalobu zamietol.

41. Na tomto mieste treba opätovne uviesť, že bolo povinnosťou žalobcu riadne v žalobe označiť všetkých podielových spoluvlastníkov vyporiadovaných nehnuteľností ich menom, priezviskom, dátumom narodenia a bydliskom, resp. ak by mu tieto údaje neboli známe, teda ak by na LV nebol uvedený taký údaj, napr. ich označením spôsobom „Neznámy (resp. nezistený) vlastník nehnuteľností ..., zast. SPF ...“. Keďže však žalovaní 1 až 4 boli na LV označení aspoň svojim menom a priezviskom, pričom z obsahu predmetného LV bolo možno dôvodne predpokladať, že už nežijú, mal žalobca už v žalobnom návrhu žalovaných 1 až 4 označiť napríklad takto: „Neznámy (nezistený) právny nástupca ostatného pozemkovoknižného vlastníka menom ..., zast. Slovenským pozemkovým fondom, ...“. Žalobca však takto nepostupoval a vyslovene sa spoliehal len na údaje uvedené ohľadom žalovaných v katastri nehnuteľností.

42. Na tomto mieste treba tiež uviesť, že procesný návrh žalobcu (zo dňa 6.7.2023 – č.l. 78) o pristúpenie ďalších subjektov do konania na strane žalovanej (označených ako žalovaní v 6. až 10. rade), podľa § 79 ods. 1 CSP, v skutočnosti nebol návrhom o pristúpenie ďalších subjektov do konania na strane žalovanej už len z dôvodu, že v petite tohto návrhu žiadal žalobca vydať súdne rozhodnutie len vo vzťahu k žalovaným v 6. až 10. rade. Možno teda jednoznačne konštatovať, že žalobcovi v skutočnosti týmto podaním nešlo o pristúpenie ďalších účastníkov do konania, ale o „zámenu“ neexistujúceho subjektu za subjekt existujúci (právny nástupca), čo je v rozpore s ust. § 80 CSP (zmena). Prípadný procesný postup podľa § 79 CSP by bol takisto obchádzaním zákona (žalobcovi v skutočnosti išlo o zmenu na strane žalovanej) a navyše takisto v rozpore s koncentračným princípom (č. 10 CSP) a v neposlednom rade aj v rozpore s princípom hospodárnosti konania (čl. 17 CSP), keďže okruh sporových strán by sa v priebehu konania mal meniť len minimálne, čo by celkom určite nebol tento prípad.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

47. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, v spojení s § 256 ods. 1 CSP.

48. Žalobca síce zavinil zastavenie konania voči žalovaným 1 až 4, avšak náhradu trov konania nie je v tomto prípade komu priznať. Na žalovanej strane (žalovaní 1 až 4) niet nikoho, komu by vzniklo

právo na náhradu trov konania. Žalovaní 1 až 4 sa totiž nestali stranou sporu a len strana sporu má nárok na náhradu trov konania. Preto súd rozhodol tak, že žalovaným 1 až 4 náhradu trov konania nepriznal. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Podľa názoru súdu, žalobca zavinil zastavenie konania voči žalovaným 1 až 4, a to tým, že pred podaním žaloby mal, resp. mal mať vedomosť o tom, že žalovaní 1 až 4 nemajú procesnú subjektivitu, a napriek tomu vyvolal konanie, ktoré bolo postihnuté nedostatkom procesnej podmienky, ktorú nemožno odstrániť, z dôvodu ktorého súd musel konanie zastaviť. Súd by mal preto podľa § 256 ods. 1 CSP priznať náhradu trov konania protistrane, t.j. žalovaným 1 až 4. Títo však stratili procesnú subjektivitu ešte pred začatím konania a preto im nemohli vzniknúť žiadne trovy. Aplikáciou ustanovenie § 256 ods. 1 a contrario a za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP, súd teda rozhodol tak, že žalovaným 1 až 4 náhradu trov konania nepriznal.

49. Žalovaná 5 bola v spore úspešná a preto by jej patrila, v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP voči žalobcovi náhrada trov konania v rozsahu 100%. Žalovanej 5 však v konaní žiadne trovy nevznikli a preto súd žalovanej 5 náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona.